

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**HORATII TVRSELLINI || ROMANI || E SOCIETATE IESV ||
LAVRETANAE HISTORIAE || LIBRI QVINQVE. ||**

Torsellini, Orazio

Romae, 1597

Cap. 15. S. Domus cælestibus flammis celebrior redditur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64112)

portis, vijsque ad Lauretanam Aedem contendere cœperunt. Nec firmi tantum, ac valentes procurrere, sed etiam ægri & imbecilli, neglecto medentium imperio, prorepere ipsi si possent, sin minus, ab alijs, vt cumque se iubere deferri. Cæterum ex plerisque Piceni vrbibus, oppidisque paulo opulentioribus, populi linteati pluribus agminibus, tanquam cohortes sub signis, incedebant insignibus, coloribusque distincti. Qui certatim Deo, Deique parenti carmina canentes, symphoniarum, tympanorum, tibiaram cuncta circum loca festo complebant sono. Hos deinceps misti mulieribus, pueri, puellæque vno velut agmine sequebantur. Ad sacellum Virginis, vt ventum est (quoniam loci angustia tantam hominum multitudinem excludebant) in ipso conspectu sanctissimæ Domus, submissis genibus tanti muneris largitorem vniuersi pariter adorant. Exinde ad agendas Deo Deiparæque grates versi, in tanta malorum, partim instantium, partim vrgentium mole, pacem ac veniam precibus exposcunt. Ipsamque Dei parentem enixius orant, vt quoniam Piceno cladibus afflicto voluntariam se Patronam obtulerit; Picentes in suam fidem, tutelamque recipiat: & volens, ac propitia suam semper sospitet gentem. Nec inane tutelæ, clientelæue nomen fuit. Ex eo tempore, & B. Maria certissimam se Picentibus Patronam, & illi vicissim se deuotos B. Mariæ clientes perpetuo præbuere, Lauretana eius Aede non solum ornanda, sed etiam tuenda.

Sacra Domus caelestibus illustrata flammis in dies magis celebratur. Cap. XV.

NAm quotidianis in salute humanis corporibus reddenda miraculis, interdum accedebant prodigia caelestia haud dubiè significantia B. Virginem Picentibus adesse. Visa non semel est per noctem subita de cœlo effundi

Hier. Ang.

fundi flamma, quæ primo velut pluribus sparsa locis coruscabat, deinde vno quasi facto agmine, ad Deiparæ cellam tendens omnia circum cælesti luce complebat. Visum etiam sæpe crebris luminibus collucere tectum summa cū admiratione, lætitiæque intuentium. Angelorum manum ad cælestis reginæ domum excubantium videre te crederes. Ergo Recinetensis Antistes, in cuius dioecesi is locus erat, ad religionem id pertinere ratus, pro officij sui ratione Bonifacium VIII. Pont. Max. tota de re certiolem facit. Impetrata ab eo Lauretani sacelli procuratione, optimum factu existimavit, laxare spatium aduenis. Extemplo igitur solum quod circa Aedem erat, Recinetensium dono consecrat Virgini. Cum aræ spatio etiam loci celebritas aucta. Excipiendis quippe hospitio peregrinis (qui ante id tempus conferti sub dio cubitabant in via) casæ primum, ac tuguria; inde tecta exstrui cœpta. Et quoniam dorsum inæquale vtriusque collis (interiacente præfertim conualle) haud sane commodam præbebat ædificij sedem; duorum fratrum collis plus æquo eminens æquatus: conuallis expleta: dorsum dilatatum, vt excitandis circa viam tectis æqui spatij satis foret. Ita breui haud infrequens qua syluestribus tectis, qua domibus extitit pagus in dorso collis vtriusque porrectus. Pago Lauretum nomen inditum: vt ab eadem illa Laureta, quæ B. Virgini vnicè dedita fuerat, appellaretur ædes, pagusque. Hospitiorum opportunitas loci religioni iuncta mire hospitum, aduenarumque frequentiam auxit. Cui quidem noua subinde res celebritatis adiecit vel plurimum. Per id tēpus Bonifacius VIII. Pont. Max. (cuius Pontificatum sacræ Domus in Italiam aduentus insignem fecerat) ingentibus terræ motibus, cladibusque partim illatis, partim impendentibus Italiæ commotus, ad auertendam cælestem iram curas omnes intendit. Salubri ergo consilio secularem annum (Iubilæum vocamus) vel instituit, vel instaurauit, Apostolorum Petri & Pauli limina ritè aduentibus

Lauretum
pagus con-
ditur.

S. Anton. p. 3
Plati. Bonif.

Io. Vill. li. 1.

tibus delictorum omnium indulgentiam largiens. Itaque ipso anno post Christum natum M. CCC. qui primus Iubilæi celebritate insignis fuit, noui Pontificalis beneficij fama in omnes orbis Christiani regiones perlata incredibilem omnium gentium, totiusque occidentis exciuit sedibus suis molem. Quippe tanti vndique cunctarum nationum concursus ad Urbem facti aduenarum, vt multitudinem Vrbs quamuis ampla vix caperet. Nullus pene dies abibat, quin Vrbs ducenta peregrinorum millia hospitio exciperet, præter innumerabilem multitudinem, quæ erat in via. Horum igitur plurimi præsertim, quibus Recinetum minimè deuium erat, miraculorum fama exciti ad Aedem Lauretanam vtique diuerterunt, testes ac nuntij suis quisque popularibus futuri eorum, quæ de tam inusitato, inauditoque miraculo, non tam aliorum sermonibus accepissent, quam suis ipsimet oculis hausissent.

Parietes sanctæ Domui pro fulcimento adiecti recedunt: his tamen amplæ porticus applicantur. Cap. XVI.

INter hæc Recinetenses tantis populorum concursibus accensi sacrosanctum sacellum impensius colere, tutarique institerunt. Videbant parietes, & tenues, & perantiquos tot iam sæcula stare sine vilo penitus fundamento. Ingens ergo eos incessit cura veritos, ne paulatim temporum iniuria, procumbentibus parietibus, augustissima orbis terræ sedes Virginis pessum iret, rueretque. Itaque optimum factu rati, adem specie ruinosam (quo ad humana arte atque industria valerent) vndique communire, iactis quantum res ferebat, fundamentis, lateritio eam pariete circumdant. Fama est haud dubijs vulgata auctoribus, nullo modo potuisse nouam substructionem cum sacris parietibus cohærere. dices sacram Domum diuina
vi sub-

*Hier. Ang.
Bapt. Mant.*

*Tradit. Lan.
Bapt. Mant.*